

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

อะไรจะสว่างไสวยิ่งกว่าจิตใจ

เราเคยเตือนหรือต้อยอยู่เสมอ ตามหลักศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นด้านนามธรรมสอนจิตใจคนมากกว่าอื่น นี่มันเป็นศาสนวัตถุ มีตั้งแต่เรื่องวัตถุเกี่ยวกับเรื่องศาสนา อะอะศาสนากวนบ้านกวนเมือง เตี้ยวสร้างนั้นสร้างนี้มีแต่เรื่องวัตถุ คือศาสนาแต่ก่อนไม่มีนะ เตี้ยวนี้มันลูกกลมเข้ามาอย่างนี้ละ สร้างนั้นสร้างนี้มีแต่วัตถุ สร้างจิตใจเจ้าของให้เป็นคนดีไม่อยากสนใจสร้างกัน พระพุทธเจ้าพระสาวกอรหัตตอรหันต์นี้เป็นพุทธ สงฆ์ สรรณี คจฺฉามิ ของพวกเรา ท่านสร้างที่จิตใจ ท่านไม่ได้ไปสร้างที่วัตถุ สนใจกับทางด้านวัตถุ แต่นี้ก็เลสมันค่อยตีค่อยแทรกเข้ามา เลยถือเอาเรื่องวัตถุเป็นของสำคัญยิ่งกว่าศาสนธรรม เตี้ยวนี้เลยกลายเป็นศาสนวัตถุไปหมดแล้ว

มีเราเท่านั้นพูดได้ นอกนั้นไม่มีใครกล่าวพูด เราพูดตามหลักธรรม ศาสดาองค์เอก เป็นครูสอนโลกมานาน คนที่เป็นคนดีคนดีเพราะธรรมของพระพุทธเจ้ามีมากต่อมาก เราก็นำธรรมอันเดียวกันมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง จะไม่พอเป็นประโยชน์ได้บ้างหรือที่พูดเตี้ยวนี้ เรื่องวัตถุ อะอะเอาวัตถุขึ้นก่อน จะปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีไม่สนใจ เพราะทางวัตถุมันทำงานง่าย ๆ ทางจิตใจจะฝึกฝนอบรมตนให้เป็นคนดีนี้ ถือว่ายากไปด้วยกันหมด พระพุทธเจ้าสลบถึง ๓ หน ยากหรือไม่ยาก การฝึกพระองค์เป็นของลำบากมากขนาดไหน พิจารณาซิ

มีตั้งแต่เรื่องสุขเอาเผากิน ๆ หาเหตุหาผลไม่ได้ ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาที่เต็มไปด้วยเหตุผล รวมแล้วเรียกว่าหลักธรรม ไม่ได้สุมสี้สุมทำแบบสุขเอาเผากินนะ ทำอะไรให้คิดอ่านไตร่ตรองบ้าง เราเห็นเรื่องนั้นละเป็นเรื่องใหญ่โตกว่าเรื่องวัตถุ เรื่องปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี วัดนี้ถ้าจะสร้างโบสถ์หลังหนึ่งนี่ราคาเท่าไร มีแล้วท่านผู้เสนอมาสร้างเป็นคนที่สูงที่สุดในเมืองไทยเรา เราเห็นธรรมสูงกว่าคนอื่นอีก เราจึงเล็งดูธรรม เพราะฉะนั้นโบสถ์หลังนี้จึงยังขึ้นไม่ได้ มันขัดต่อธรรม

เรื่องของธรรมใหญ่โตยิ่งกว่าเรื่องอะไร สร้างโบสถ์หลังหนึ่งขึ้นมาเปิดทางตั้งแต่วางหน้าวัดเข้าถึงสถานที่สร้างโบสถ์ เป็นโรงงานทั้งหมด ทั้งหญิงทั้งชายเข้าทั้งคืนทั้งวัน หลังไหล ประตูวัดต้องเปิดตลอดเวลา วัดนี้แหกหมดเลย ได้โบสถ์ขึ้นมาหลังหนึ่ง แต่พระตายหมด ใช้ได้ไหมละ พระพุทธเจ้าเลิศด้วยธรรมนะ สาวกทั้งหลายที่เราได้ถือว่า สงฆ์

สรณ์ คจฺจามิ ท่านเลิศด้วยธรรม ท่านไม่ได้เลิศด้วยวัตถุ กอนั้นสร้างนี้ ยุงนั้นยุงนี้ หากหา
ในที่ไม่คั่นอย่างนั้นใช้ไม่ได้นะ ควรพิจารณาบ้าง การพูดนี้เรานำธรรมมาพูด เราไม่ได้พูด
สู้มสู้มหัว อวดอำนาจบาตรหลวงป่าๆ ถิ่นๆ อย่างนั้นเราไม่มี เราพูดตามหลักธรรม
เท่านั้นละ

โบสถ์หลังหนึ่งลองดูซิ อย่างวัดป่าบ้านตาดสร้างโบสถ์หลังหนึ่งนี้ พระเถรตายฉิบ
หายหมดจากศีลจากธรรม จากจิตตภาวนา เปิดประตูวัดไว้ตั้งแต่บัดนั้นเข้าถึงที่ทำงานทั้ง
วันทั้งคืนอย่างน้อยปีหนึ่ง โบสถ์ที่จะสำเร็จ แล้วคนที่มาสร้างโบสถ์ เป็นคนประเภทใดบ้าง
รู้จักศีลจักธรรมอะไรบ้างหรือเปล่า มีทั้งหญิงทั้งชายมาแตกลูกแตกแม่กันอยู่ที่นี่ เต็มอยู่ที่นี่
แล้ววัดนี้หมดเลย เราจึงไม่ให้สร้าง เราเห็นเรื่องใหญ่โต เรื่องธรรมเป็นเรื่องจำเป็นมากยิ่ง
กว่าเรื่องอะไรทั้งนั้น ต้องเล็งดูเสียก่อนซิทำอะไร

โบสถ์นี้แต่ก่อนก็ไม่เห็นมีในครั้งพุทธกาล มากำเริบเสิบสานขึ้นเฉยๆ นี่ สร้างอะไร
ขึ้นมา วัตถุขึ้นก่อนหน้าแล้ว วัตถุขึ้นก่อนแล้วๆ ธรรมไม่ได้ออกนะ มีแต่วัตถุ เป็นศาสน
วัตถุไปหมดแล้วแหละ เรื่องธรรมไม่ได้ออก ถ้าธรรมออกมีแต่การประพฤติปฏิบัติตัวให้
เป็นคนดี อะไรจะดีจะชั่วขึ้นอยู่กับคนเรา ถ้าคนเราดีแล้วอะไรก็ดีไปหมดนั่นแหละ ถ้า
คนเราไม่ดีจะสร้างเป็นหอปราสาทแข่งแดนสวรรค์ขึ้นมา ก็ไม่เป็นประโยชน์อะไร อิฐปูนหิน
ทรายเท่านั้นแหละ ไม่เกิดประโยชน์ ทำอะไรมีแต่อยากทำเฉยๆ นะ

การสร้างทางด้านวัตถุหรือทำอย่างนั้นมันทำง่าย แต่ที่จะอบรมตนเองให้เป็นคนดี
ทางด้านจิตใจนี้ มันถือว่าเป็นทำยากด้วยกันเสียหมด ไม่สนใจ แม้แต่พระเราก็ไม่สนใจที่จะ
ฝึกฝนอบรมจิตใจให้เป็นจิตที่ตั้งงามสง่าผ่าเผย เมื่ออบรมให้เต็มที่แล้ว อะไรจะสว่างไสวยิ่ง
กว่าจิตใจ สว่างจำครอบครัวโลกธาตุ จิตใจที่ฝึกดีแล้วเป็นอย่างนั้น แต่วัตถุเหล่านั้นมันสว่างที่
ไหน ไม่เห็นมีอะไรสว่างไสว มีแต่วัตถุเต็มบ้านเต็มเมือง เขาก็มีเราก็มี อยู่ที่ไหนก็มีแต่วัตถุ
ใครวิเศษวิโสอะไรบ้าง เอามาอวดกันบ้างซิ ผู้ที่มีจิตใจวิเศษไม่ต้องอวดท่านก็วิเศษอยู่แล้ว
จำเป็นอะไรจะต้องไปอวด

มีเหตุมีผลบ้างซิทำอะไร เลอะเทอะไปหมดเลย นี่เราก็พยายามกีดกันเอาไว้ตลอด
ทางวัตถุไม่ให้เข้ามายุ่ง แต่การประพฤติปฏิบัติจิตตภาวนาชำระกิเลสตัวเป็นภัยมหาภัยนี้
เร่งตลอด ไม่ให้มีอ่อนช้อนะอันนี้ ใครมาอยู่มากน้อยเพียงไร การประพฤติปฏิบัติทางด้าน
จิตตภาวนาให้เสมอภาคกันไปหมด เพราะฉะนั้นทำเลจากนี้เข้าไปข้างใน จึงไม่ให้ใครเข้า
เพราะเป็นทำเลภาวนาของพระ ใครมาก็ให้มาแค่ศาลานี้แล้วให้ออกไปๆ ไม่ให้เข้าไปข้าง

ใน ข้างในเป็นทำเลฆาวนาของท่าน ข้างนอกใครจะมาก็ให้มาแค่ศาลาแล้วก็ให้ออกไป เราเป็นคนกำกับเอง ไม่งั้นมันจะเลอะเทอะไปหมด

หากมีความจำเป็นที่อยากจะดูวัด และเป็นบุคคลที่สำคัญที่ควรจะให้ไปดู ก็ให้พระนำไปเลย เข้าไปเที่ยวดูให้หมด จะดูที่ตรงไหน เอาดูให้หมด บอกชัดเจน เอาดู วัดนี้มีข้อต้องติตรงไหน เอาติมา บอกเลยเรา จะชมหรือไม่ชมแล้วแต่ใคร แต่จะติ เอา ให้ติมา ทางนี้พร้อมที่จะแก้ไขตัดแปลงตามความจริง ถ้าเป็นธรรมนะ ถ้าติไม่เป็นธรรมไม่เล่นด้วย ณะก็อย่างนั้นซิ ทำอะไรให้มีเหตุมีผล ไม่มีเหตุมีผลใช้ไม่ได้ แก้กิเลสยังมีเหตุมีผลหนักมากทีเดียว เหตุผลไม่มีอะไรเหนือธรรมที่จะนำมาพัดกับกิเลส ธรรมต้องเหนือกิเลสเสมอ นั่นละเหตุผลอยู่กับธรรมที่จะแก้กิเลสได้ นี่ทำเอาเลย ๆ มันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร

ประเทศไทยเรานี้เป็นเมืองพุทธ ถือพุทธศาสนาอย่างน้อย ๘๐% ก็ไม่เห็นได้หน้าได้หลังอะไร โกรโโกโส เขาเหมือนเราเราเหมือนเขา จะตำหนิใคร มองดูเราก็แบบนี้ มองดูเขาก็แบบนั้น คนทั้งประเทศที่ว่าถือเมืองพุทธก็แบบเดียวกันหมดเลอะเทอะไปตาม ๆ กันหมดมันก็ใช้ไม่ได้ซิ ปฏิบัติศาสนาต้องปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีซิ ศาสนาเขียนไว้ในคัมภีร์อ่านเท่าไรก็อ่านได้ แยกจนหลังหักก็ได้คัมภีร์ แต่ที่จะมาแบกอรรถแบกธรรมทุมกับกิเลสมันยากไม่ขึ้นนะซิ มันจึงหาคนดีได้ยากนะ แต่คนชั่วทั้งเขาทั้งเราเต็มไปหมดอยู่ในนี้

มีใครเอาของดีมาอดบ้างไม่เห็นมี มีแต่ความชั่ว ความขี้เกียจขี้คร้าน ความท้อแท้ อ่อนแอ ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ความสุขเอาเผากินเต็มอยู่ในชาติไทยของเรา เต็มอยู่ในนี้หมดนั่นแหละ ไม่มีเหตุมีผล ถ้ามีเหตุมีผล การอยู่การกินการใช้การสอยทุกอย่างต้องมีประมาณ ไม่ฟุ้งเฟ้อจนเกินเนื้อเกินตัว นี้อะไรเข้ามาคว่ำมับ ๆ คือเมืองไทยของเราเป็นเมืองลิง เหมือนลิงนั่นละ อะไรเข้ามา เอาธรรมจับ เราก็กัดในมือไทยนี่ละ นี่เราเอาธรรมมาสอน

ทางวัดก็เหมือนกัน วัดก็ไม่มีศาสนา วัดก็เลยเป็นส้วมเป็นถ่านไปเลย พระเณรก็เป็นมุตรเป็นคูดเต็มอยู่ในวัด วัดเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเณรเป็นมุตรเป็นคูด เลยเต็มไปตั้งแต่มุตรแต่คูด ในวัดในวาเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด ทำให้เป็นอะไรมันก็เป็นได้ไม่เลย มนุษย์แหละ มนุษย์เป็นผู้ทำเอง จะทำตัวให้ดีเด่นเลิศเลอเหมือนพระพุทธรูปเจ้าก็ได้ทำไมจะไม่ได้ถ้าทำ แต่มันไม่ทำละชิมันถึงเลอะเทอะไปหมด ให้ตั้งใจปฏิบัติ คนหนึ่งปฏิบัติคนหนึ่งรักษาอยู่ คนหนึ่งเข้ามาเพ่นพ่าน ๆ หน้าวัดนั่น ไม่มีใครพูดได้ มีแต่เราคนเดียวพูด เทวดาก็ให้มาบอกตรง ๆ เลย ไม่มีอะไรเหนือธรรม เราเอาธรรมออกพูด เทวดาตนไหนจะเหนือธรรมมาค้ำธรรม เอา ค้ำมา นั่น ไม่มีใครค้ำ เราไล่แตกฮือ ๆ

พอ ๔ โมงกว่าๆ ไปหา ๕ โมงแล้วเรามากจะด้อมๆ ออกมา ถ้ายังมาเห็นแฟนพ่านๆ นี่มาอะไรตามแล้วนะ ตามเหตุตามผล มาไม่มีเรื่องมีราวมาเที่ยวแฟนพ่าน ไปออกเดี่ยวนี้ สถานที่นี้เป็นสถานที่รักษาศีลรักษารมย์ยามาแฟนพ่าน เราเป็นคนโล่งเองเลยเชียว ไม่งั้น เลอะเทอะไปหมด รถบัส ๓ คัน ๔ คันเต็มอยู่ ๔ โมง ๕ โมงยังไหลเข้ามาจะมาเที่ยว เตรีตเตร่เร่ร่อนในวัด ซึ่งท่านรักษาศีลธรรมด้วยดีอยู่ตลอดมา แล้วมันก็เลอะเทอะซิ ถ้าเรา ไปเจอเข้าไม่เป็นไรละ คนอื่นเจอไม่ได้ เขาก็เกรงใจเขาเกรงใจเรา ถ้าติดเราเสียอย่างเดียว ติดเขาด้วย ถ้าไม่ติดอะไรทั้งนั้นแล้วหมอบกราบธรรมพระพุทธรูปเจ้าไม่ติดอะไร พุดออกมา จะมีตั้งแต่บรรดแต่ธรรมออกมาทั้งนั้น เราไม่เกรงใจใครด้วย เพราะเกรงธรรมอยู่แล้ว

ธรรมเป็นของสูงสุดแล้ว เกรงธรรมนำธรรมออกมาพุดจะผิดไปที่ไหน นี่เอาแต่ กิเลสออกมา เกรงใจเขาเกรงใจเรา มีแต่กิเลสเกรงกันมันสร้างความเลอะเทอะให้หมด จะ ว่าเป็นใครก็เกรงใจคนนั้นเกรงใจคนนี้ ก็เลยมีแต่ความเลอะเทอะเต็มบ้านเต็มเมืองเห็นไหม ละ เอา ถ้าวาเราอดอุทริหรือว่าหาเรื่องใส่คนก็เอาไปฟังดูซินะ เอาธรรมเข้าทางปืบทางนี้ก็ ฟาดใส่ธรรมตามธรรมเลย มันก็ถูกต้องละซิ

โถ มันเลอะเทอะจริงๆ เห็นไหมติดป้ายไว้หน้าวัดนั้น “กูจะฟ้องท่านเปา” เขาเขียน ไว้โน่น เราไปทางอำเภอภูเขียว เอาอาหารไปส่งโรงพยาบาลต่างๆ เห็นเขาติดป้ายรถไว้ เขา เขียนว่า “กูจะฟ้องท่านเปา” เราไปอ่านดูแล้ว โอ อันนี้เข้าท่า แต่ยังไม่สมบูรณ์แบบ เขา เขียนนี้เข้าท่าดี “กูจะฟ้องท่านเปา” ติดอยู่ท้ายรถเขา เราอ่านแล้ว เรากลับมาวัดนี้เราก็มา เพิ่มเข้าอีกให้สมบูรณ์แบบ ทางภูเขียวเขาว่า “กูจะฟ้องท่านเปา” ทางวัดป่าบ้านตาดต่อท้าย เข้าไปว่า “มันมาเที่ยวแฟนพ่าน” เราเขียนไว้โน่นนะ

“กูจะฟ้องท่านเปา” อยู่ทางภูเขียว “มันมาเที่ยวแฟนพ่าน” อยู่วัดป่าบ้านตาด เรามา ต่อท้าย ไปอ่านดูโน่น “กูจะฟ้องท่านเปา” เรามาติดท้ายนี้ให้สมบูรณ์ก็คือว่า “มันมาเที่ยว แฟนพ่าน” อย่างนั้นละ แล้วเอาหมาไปห้ามด้วย หมามันไล่กัดคนได้ด้วย เห็นไหมหมาห้าม ไว้โน่นนะ ขบขัน ตามประตูเข้าวัดเข้ากุฏิเราก็มีหมาห้ามไว้เป็นแถวเลย นี่ละที่มหาสมบัติ บุญเรือง พุด มันก็เข้ากันได้กับวัดป่าบ้านตาด มหาสมบัติ บุญเรือง วัดนรนาถ เขาออกทาง ทิว แล้วก็พุดถึงเรื่องเรา พุดถึงเรื่องอาจารย์มหาบัว การเทศนาว่าการนี้ยกให้ พร้อมทั้งข้อ เปรียบเทียบหาที่ค้านไม่ได้เลย ท่านสรุปว่า แต่ท่านมีนิสัยตลก เข้าใจไหมละ

ก็เราตลกตั้งแต่มหาสมบัติ บุญเรืองยังไม่เกิด ตลกไหมอันนี้ก็ดี มันก็ตลกอยู่นั้นจะ ว่าไง ก็คนตลกอยู่ที่ไหนมันก็ตลกได้นี่ละ เขาว่าการเทศนาว่าการนี้ยกให้ ท่านอาจารย์มหา

บัวหาที่ค้ำไม่ได้ พร้อมทั้งข้อเปรียบเทียบ ได้กันเปรี้ยะเลย แต่ท่านมีนิสัยตลกเขาเขียนไว้ ทางนี้เราก็ตลกแทรกเข้าไปอีกว่า ก็เราตลกตั้งแต่มหาสมบัติ บุญเรื่องยังไม่เกิด เนอะเข้าใจไหม ข้อตลกมันก็มีอยู่อย่างนั้น มันเกิดมาเองยากอะไร พุดเรื่องอะไรไม่รู้ หมาเราละห้ามไปตามนั้น เขารู้เรานิสัยรักหมา เล่นกับหมา ไปที่ไหนถ้าห้ามก็เอามามาห้ามไปเลย ห้ามก็ประตูเข้าไปกุฏิหลวงตาบัวเสียด้วยนะหามาห้าม ที่อื่นเขาไม่ทำ วัดก็วัดหลวงตาบัว เอามามาห้ามไว้แน่ ที่อื่นเขาไม่ทำ เรารู้หมดเรื่องเหล่านี้ ก็เราก็เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว เขาว่ามันก็ไม่ผิด เข้าใจไหมละ ก็ถูกต้อง นอกจากจะยำเข้าไปอย่างที่ว่าละ ท่านมีนิสัยตลก ก็เราตลกตั้งแต่ยังไม่เกิดนูน นั้นไปอีก

วันเสาร์ วันอาทิตย์หรือวันพระวันโกนก็ควรจะรู้จักศีลธรรมบ้างนะ หน้าที่การงาน ขวนขวายเพื่อปากเพื่อท้องก็ให้ชวนขวายเต็มกำลัง เพราะนี่เป็นความจำเป็นอันหนึ่ง อาหารภายในจิตใจได้แก่บรรดแก่ธรรมก็ให้มีความจำเป็น ถึงกาลเวลาที่จะสร้างความดีงาม เช่น วันพระ วันศีล วันเสาร์ อาทิตย์ก็ให้บำเพ็ญการกุศล เราเข้าวัดก็ได้ถ้ามีโอกาส ไม่เข้าเราทำอยู่ในบ้านของเราก็ได้ อย่าให้เสียเวลา ถ้าศีลธรรมห่างเหินจากใจแล้วคนจะเลอะเทอะ ไม่ว่าคนไม่ว่าพระเลอะเทอะไปหมด ถ้างศีลธรรมห่างเหินจากใจ ถ้างศีลธรรมติดแนบอยู่กับใจก็สติธรรม นั้นเห็นไหม สติติดกับตัว ปัญญาธรรม ปัญญาติดอยู่กับตัวไม่ค่อยเปลอคนเรา ถ้างสองอย่างนี้ขาดไปแล้วเปลอไปหมด มากกว่านั้นเขาก็เรียกคนบ้า

เห็นไหมมันไปจัดอะไรต่ออะไรอยู่ทางสี่แยก เราไปเห็นอยู่สี่แยกธรรมชั้นธ รดเราก็ไปรดเขาก็มา คนๆ หนึ่งมันเป็นบ้า มันมาจัดของอยู่สี่แยกเลย จัดอันนี้ออกจัดอันนี้เข้า ขนอันนั้นออกขนอันนี้เข้า เจย ไม่สนใจกับใครนะ คือบ้าว่างั้นเถอะ อันนี้ขนนี้เข้ามาแล้ว ขนนี้ออกขนนั้นเข้า ทางรถนั้นวิ่งสวนกันไปสวนกันมา รถก็จะชนกัน แล้วก็ชนคนนั้นอีก เราก็ได้ไปเห็นด้วยตาของเรา โอ้ คนเรามีแต่ความรู้เฉยๆ ไม่มีเจ้าของเป็นอย่างนี้เอง นี่ถ้ามีแต่ความรู้เป็นอย่างนั้นละ ไม่มีเจ้าของคือสติปัญญาเป็นเจ้าของ ถ้ามีสติปัญญาก็รู้ความผิดถูกชั่วดี จะไปทำอะไรอย่างนั้น นั้น คนทั้งโลกเขาไม่ทำกัน นี่ทำไมเขาถึงทำ เพราะคนขาดบาทขาดตาเต็งเป็นคนบ้าไปแล้ว จิตไม่มีผู้รับผิดชอบมันก็เป็นอย่างนั้นละ ไม่รู้จักผิดถูกชั่วดี ถ้ามีสติมีปัญญาเป็นเจ้าของรับผิดชอบอยู่แล้วจะไม่ทำอย่างนั้นได้ เนอะ นี่ละสติเป็นของสำคัญ

วันพระ วันเสาร์ วันอาทิตย์ ควรที่จะสนใจในบรรดในธรรมบ้างนะ มันจิตมันซัดไปหมดแล้วเวลานี้ สิ่งที่เข้มข้นเข้ามา ก็มีแต่เรื่องกิเลสตัณหาเอาให้ตาฝ้าตาฟางไปได้ทั้งวันทั้งคืน พระอาทิตย์ลับดวงก็ตามไม่ได้สว่างไสวอะไร เพราะมันตาบอดใจบอด มันก็เลยมืดดำ

ไปหมด ไม่รู้จักผิดจักถูกทำได้ทั้งนั้น ทั้งที่แฉ่งที่ลับทำได้หมด คนหูหนวกตาบอดทางใจ เป็นอย่างนั้น ให้พากันจดจำเอา

วันนี้เป็นวันมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทยเรา นี่ทุลกระหม่อมฟ้าหญิงจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี อะไรจะไม่ค่อยได้ ก็ชื่อกษัตริย์มันไม่ค่อยได้พูดง่าย ๆ มันก็ติดละชิ ถ้าดู ชื่อดำ ว่านั่นว่านี่คล่องตัว เข้าใจไหม อันนี้มันไม่ได้ว่ามันก็ลึ้ม นี่ท่านก็เสด็จมา เห็นไหมท่านเป็นศีลเป็นธรรม มากี่ชุ่มเย็นไปหมดนั่นละ ให้ถือท่านเป็นคติตัวอย่าง ตามเสด็จ ท่านด้วยการประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี แล้วเราจะดี ดีในโลกนี้แล้วโลกไหนก็ดีหมด ถ้าชั่วในโลกนี้แล้วไปที่ไหนมีแต่ชั่ว ไปนรกอเวจีก็คนชั่วไป ไปติดคุกติดตะรางก็คนชั่วไป ติด คนดีเขาไม่ติดละ ถ้าเป็นคนดีแล้วอยู่ที่ไหนก็ดีหมด ไม่ใช่คนชู้คูกจะไม่ดีได้ไง นั่นเอาตรงนั้นละ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ ให้ทุกท่านฟังแล้วเอาไปพิจารณา แล้วประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี จากนั้นแล้วก็จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ